Anul XIV. No. 2377. EDIŢIA I-a Miercuri 14 Aprilie 1937

1 LEU Gazeta Sporturilor 1 LEU

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 600
Pe şase luni . . . . . „ 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori : E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHI

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Nu avem stadion

Să sperăm că matchul cu Cehoslovacia va fi ultima experienţă, într'o materie în care şi până acum s'au putut face constatări alarmante.

Footballul a luat o desvoltare care face din stadionul din Dealul Spirei o construcţie prea mică pentru numărul mare de spectatori dor nici să asiste la un match internaţional.

Cifrele de spectatori s'au încincit şi totuşi capacitatea stadionului nu a primit nici o mărire.

In trei zile s'au vândut aproape toate biletele de tribună, deşi preţurile n'au fost modeste. Nici nu e de mirare. Faţă de actuala construcţie a stadionului organizatorii n'au la dispoziţie mai mult de 6000 de locuri de tribună. Faţă de cereri, luând media cea mai mică a spectatorilor unui match internaţional, socotind pe bucureşteni şi provinciali — căci la matchuri internaţionale vin foarte mulţi spectatori din provincie — avem nevoie de cel puţin 15000 de locuri la tribună.

La fel la peluza centrală cele 5000 de locuri—clae peste grămadă— cari sunt astăzi disponibile, nu reprezintă nimic faţă de cele 15000 de locuri absolut necesare.

Insfârşit, singura incintă corespunzătoare cifrelor de spectatori este peluza populară. In situaţia de acum a stadionului are însă o vizibilitate defectuoasă. Aceasta este situaţia înaintea matchului Cehoslovacia-România, aceasta a fost situaţia înaintea Balcaniadei şi astfel se vor petrece lucrurile şi în viitor, dacă fruntaşii sportului nu chiamă pe edili şi pe conducătorii turismului la o acţiune de îndreptare.

Stadionul nu mai este astăzi o problemă pur sportivă. In toate ţările a încetat de a mai fi o astfel de problemă. Stadionul trebue să preocupe în primul rând pe edili cari au datoria să amelioreze în continuu standardul şi posibilităţile de manifestare ale unui oraş. Pretutindeni s'a ajuns la necesitatea stadionului, cum s'a ajuns la nevoia de straturi şi instalaţii de recreaţie pentru locuitorii unui oraş.

Din punct de vedere turistic, un stadion mare în capitala ţării înseamnă o posibilitate în plus de a atrage pe provinciali şi de a determina o amplă mişcare turistică.

Iată deci argumente cari nu sunt strâns legate cu sportul în sprijinul unei teze, pe care orice edil cu orizont mai larg trebue s'o vadă cu cel mai mare interes.

Avem nevoie de un stadion de 60.000 de locuri. Primăria poate uşor realiza un stadion municipal pe care să-l pună la dispoziţia sportivilor. Municipalitatea Parisului, Vienei, etc. n'au ezitat un singur moment să treacă la astfel de înfăptuiri.

Un macth precedat de spectacolul oamenilor cari numai găsesc bilete, deşi unii din ei au venit din provincie, în loc să-şi atingă scopul, devine cea mai proastă propagandă.

Cine are nevoie ca matchurile destinate să fie prilej de animaţie şi satisfacţie pentru mase să devină prilej de nemulţumire?

Lis

O ipoteză!

Dacă Italia se retrage din Cupa Europei Centrale
ROMANIA VA PARTICIPA TOTUŞI CU DOUA ECHIPE

La federaţia noastră de football se contează pe moştenirea unuia din cele trei locuri italiene

Participarea României şi Jugoslaviei la «Cupa Europei Centrale» este astăzi o chestiune lichidată.

Străduinţele d-lui Octav Luchide — învestit pentru demersurile dela Viena şi Budapesta şi cu titlul de reprezentant al footballului jugoslav — nu au putut înfrânge anumite intransigenţe. România şi Jugoslavia au fost primite să joace în «Cupa Europei Centrale». Este, şi acesta, un prim şi oportun succes pentru footballul celor două ţări. Condiţiunile materiale au fost — după insistentele demersuri ale d-lui Octav Luchide — refăcute şi ameliorate.

Pentru moment doar o echipă va reprezenta footballul românesc în clasica probă footballistică a «Cupei Europei Centrale».

In această reprezentanţă minimală se găseşte desigur o înfrângere a aspiraţiilor şi a dreptului de afirmare pe care le au astăzi atât footballul românesc, cât şi cel jugoslav.

Retragerea Italiei ar putea să îndreaptă lucrurile

Imprejurările însă şi-au luat probabil însărcinarea să îndrepte ceiace ultima conferinţă a «Cupei Europei Centrale» a hotărât cu foarte puţină justeţe.

Incidentul «diplomatic» pe care l-a creiat mai întâi întreruperea matchului Italia—Austria şi pe care l-a întărit apoi forfaitul Italiei, este foarte util pentru aspiraţiile noastre şi ale Jugoslaviei, de a pătrunde în «Cupa Europei Centrale» cu câte două echipe.

In special, forfaitul Italiei în matchul cu Franţa a condus la un incident care poate să aibe urmări grave.

«Federaţia fraceză de football a anunţat — era normal — că se va adresa F. I. F. A.-ei. F. I. F. A. este aproape cert, va luat sancţiuni severe. Iar Italia a anunţat că în ipoteza unei sancţionări, se va retrage din F. I. F. A.

Retragerea aceasta a italienilor din F. I. F. A. ar aduce retragerea automată şi din «Cupa Europei Centrale».

In felul acesta, «Cupa Europei centrale» ar rămâne fără cele trei echipe italiene cari joacă în această cupă. Iar lipsa acestora, nu este exclus să fie acoperită cu o hotărâre a comitetului Cupei, prin care România şi Jugoslavia să fie primite cu câte două echipe, în competiţia în care momentan — au fost acceptate cu câte o singură echipă.

In cercurile «Federaţiei române de football», ipoteza retragerii Italiei şi a dublării numărului de echipe care reprezintă astăzi România şi Jugoslavia în «Cupa Europei Centrale» pare foarte aproape de realizare.

Rămâne acum ca şi evenimentele **să confirme presupunerile oficialilor noştri, cari momentan contează cert — prin retragerea Italiei — pe moştenirea acesteia şi de primirea noastră cu două echipe, în «Cupa Europei Centrale».**

G. F8.

„Friguri cehoslovace"

Febra selecţionării echipei naţionale a atins paroxismul. Căldurile selecţioneurilor sunt atât de mari, încât s'au transformat în friguri.

Nu-i vorbă, toată lumea tremură de emoţie..

Judecând bine, e explicabilă această fierbere, căci n'ar fi deloc plăcut să ieşim fierţi după matchul cu cehii, cari — să nu se uite — au fost finalişti campionatului mondial.

Finalmente — totuşi — va trebui să răpunem ţânţarul anofel care ne-a produs «frigurile cehoslovace, printr'o doză mai mare de chinină. Adică echipa naţională, care se compune de atâta... amar de vreme.

In acest scop, farmaciştii comisiei de selecţie încearcă tot felul de reţete. Şi e mai mult ca sigur că reţeta matchului România—Cehoslovacia va fi mai mult decât mulţumitoare, judecând după asalturile cari se dau asupra magazinelor unde se vând biletele pentru acest match.

Cu alte cuvinte, conform unei elementare logici, dacă reţeta va fi mare, asistenţa va avea aceleaşi proporţii. Transformând locuţiunea «la masă bună, pâine bună»' am putea spune pentru acest match «la lume multă, echipă bună».

Selecţioneurii se zbat, deci, ca să facă o echipă cât mai bună. Dacă acest lucru încă nu s'a produs, nimeni nu are dreptul să dispere, căci cel mai bun «11» va ieşi la iveală în «ceasul al doisprezecelea».

Comisia de selecţie, dacă nu a declarat post pentru obţinerea harului inspiraţiei divine, lucrează în schimb pe... posturi.

Pentru postul de portar, comisia nu vrea să primească nici o sugestie dela nici un observator, căci nu mai vrea să reediteze tristele vremuri de sub turci, când toate sugestiile veniau dela... Poartă.

Nici mare lucru nu e să selecţionezi portarul, când David a făcut vid în jurul său, peste tot contracandidaţii.

In privinţa fundaşilor, nu credem să li se... înfunde selecţioneurilor, căci avem fundaşi foarte buni, cari nu se dau la fund în faţa niciunui adversar.

O singură rezervă avem de făcut: să nu i se mai spuie lui Albu «senator de drept», ca să nu adoarmă pe stânga...

Halfii nu constituie o problemă prea grea, căci cheia acestui compartiment e găsită, iar în direcţia aceasta, comisia face lu-hasz de necaz.

In ce priveşte înaintarea, operaţiile de selecţionare înaintează foarte greu.

Ba-i Dobai, ba nu-i Dobai. Nu se ştie nimic. Comisia ar trebui să fie sinceră: ce-i în guşe, şi'n Căpuşan...

(Continuare în pag. 2-a)

Ilie Petrescu s'a întors în Capitală

Invingătorul lui Tino Rolando, în perfecta condiţie de formă, va pleca la 5 Maiu la Berlin să boxeze cu Heuser

O interesantă scrisoare a lui Georges Leclerc

Pe peronul gării Ploeşti, eri dimineaţă, pe un soare cald, eram în aşteptarea rapidului de Berlin.

Exact la 8,47, trenul îşi face apariţia în gară.

La o fereastă a vagonului de Berlin îşi face apariţia boxerul Ilie Petrescu, care se întapoia din Franţa.

Câţiva camarazi ploeşteni, în frunte cu Gheorghe Popescu, îi urează bun sosit. Campionul ploeştean în scurta oprire a trenului, se interesează de prietenii comuni lăsaţi la Paris,

Un «poftiţi în vagoane şi trenul îşi reia cursa spre Bucureşti.

Pe culoarul vagonului, Ilie Petrescu ne destăinuie câteva episoade din scurta lui şedere în Franţa.

5 luni jumătate în Franţa

«Am stat la Paris 5 luni şi jumătate: nu am boxat prea des. După victoriile asupra lui Royer şi Tino Rolando, organizatorii mă ocoleau. Aveau nevoie de oameni cari să rămână învinşi în faţa francezilor şi cu mine nu mergea să cadă la nici un compromis!

Sunt mulţumit însă de ultima mea victorie asupra lui Tino Rolando.

Am pus toată voinţa mea să-l învinq şi am reuşit!

In faţa lui Lauriot, care în ultimul timp nu a vrut să-mi acorde revanşa, nu pierdusem.

Am făcut joc egal, dar în Franţa dacă nu învingi detaşat, te poţi aştepta la orice surprinză neplăcută.

Belgienii, deasemeni, m'au frustat de o decizie în faţa lui Berlemont. Câştigasem, publicul m'a aplaudat înainte de pronunţarea deciziei, dar judecătorii m'au furat!

După matchul cu Tino Rolando, profesorul meu, d. Leclerc, m'a oprit la Paris, deoarece perfectase un match la Berlin pentru 16 Aprilie.

In ultimul moment însă organizatorul din Deutschlandhalle ne-a comunicat că reuniunea s'a amânat pentru 5 Mai.

LA 5 MAI LA BERLIN CU HEUSER SAU WITT

Trebuie să boxez la 5 Maiu, cu Adolf Heuser sau Witt.

Voiu face deplasarea la acea dată, deoarece contractul pentru match a fost perfectat.

Voiu întâlni pe unul din cei doi semi grei germani, în match semi vedetă pentru care mi se va plăti 1.200 Rm.

UN MATCH CU ŞERBANESCU PENTRU TITLU

In Bucureşti, probabil că voiu boxa în sezonul de vară. Vreau să mă întâlnesc cu Vasile Şerbănescu, pentru titlu şi aşi vrea să fac revanşa cu Lauriot, actualul campion al Franţei.

Mi s'a mai propus un match în Belgia, cu Charles Syss, campionul Belgiei la categoria semigrea, dar acest match îl voiu face la toamnă, când mă voiu înapoia la Paris».

*

Ne apropiem de Bucureşti: abundenţă de linii ferate paralele; coşurile de fabrică se înmulţesc; Ilie Petrescu priveşte pe fereastra vagonului:

«Mi se pare curios că sunt iar în Bucureşti: mă obişnuisem cu Parisul. Sunt bucuros că m'am reîntors în ţară, dar să spun drept: m'am despărţit de Paris cu inima frântă.

La gară m'au condus Leclerc şi Covaci. Trenul care pleca din gara de Nord la miez de noapte, s'a înfundat în negura nopţei: batista profesorului meu, încă mai flutura pe peronul luminat electric»...

...Am ajuns în Bucureşti. Ilie Petrescu este acum al familiei, care a venit în număr mare să-şi primească ruda venită din streinătate.

O scrisoare a profesorului Leclerc

Acum, când majoritatea boxeurilor noştri din Franţa s'au întors în ţară, primim dela profesorul Leclerc următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Ilie Petrescu, campionul României

(Continuare în pag. 2-a)

ION BECKMANN

câştigătorul cursei cicliste revervate şcolarilor: Bucureşti-Săftica-Bucureşti.

Culisele

Echipa clujană «Victoria» are specialităţi diferite: joacă bine, ştie să câştige, (ştie să şi piardă), ştie să-şi creeze şi ştie să-şi menţină simpatiile...

Cea mai interesantă specialitate a clujenilor însă, ni se pare specialitatea «duplicatelor». Aproape toţi jucătorii au câte un duplicat: Munteanu I, Munteanu II; Felecan I, Felecan II; Cociuban I, Cociuban II...

Uneori, atât «originalele» cât şi «duplicatele» au valoarea unor duplicate patente. Cum a fost de pildă în matchul de Duminecă, cu Venus, când aproape toţi jucătorii I sau II s'au prezentat în cea mai anemică formă.

Dar, nu despre forma de Duminecă a jucătorilor clujeni este vorba.

Cu ocaziunea matchului de Duminecă, «mânăşturenii» au venit în Bucureşti însoţiţi de întregul lor comitet.

In tribună, cineva a găsit prilejul să-mi prezinte pe conducătorii clujeni:

— Părintele Curea...
— Incântat...
— D. dr. Moldovan.
— Incântat...
— D. col. Bogoevici.
— Incântat...
— D. dr. Pop.
— Incântat...

Deodată însă, am deschis ochii mari:

— Părintele Cociuban.
— Cociuban?..
— Exact. Tatăl jucătorilor Cociuban.

— Prin urmare, Cociuban III!... a remarcat un confrate,, martor al descoperirii acesteia neaşteptate.

— Ba de loc!.., a ripostat zâmbind, părintele Cociuban. Cum o să fiu Cociuban III?.. Ce, sunt mai mic decât copii mei?... Eu sunt Cociuban zero...

*

Exceptând pe clujeni, (şi pe subsemnatul care a pierdut numeroase pariuri susţinând victoria... «Victoriei») cred că toată lumea a anticipat victoria «Venusului» şi înfrângerea... «Victoriei».

Clujenii însă, au venit în Bucureşti cu o doză de optimism, intangibil. Jucătorii — cărora înfrângerea Venusului la Cluj, de către Universitatea, le dădea dreptul să spere un rezultat bun — afişau o încredere fără hotar.

Conducătorii erau la fel de optimişti. Şi fiindcă optimismul predispune întotdeauna la glume, s'au strâns în jurul unei mese comune şi toată noaptea de Sâmbătă, au râs anticipând victoria de a doua zi, asupra Venusului.

— Trebue să câştigăm.
— Câştigăm sigur.
— Cu-aşa conducere, nu e nici o mirare să mergeţi din victorie în victorie... a intervenit, amabil, un prieten al conducătorilor clujeni.
— Cum asta?..
— Păi, dacă nici cu doi «popi» în conducere nu reuşiţi să obţineţi harul Domnului, nu văd cum l-aţi mai putea obţine...

Gândiţi de amabilitatea aceasta care-i viza direct, părintele Cociuban (zero), preşedinte de onoare al «Victoriei» şi părintele Curea — preşedinte activ al clujenilor — au zâmbit aprobativ:

— Aşa e. Are dreptate...

După matchul cu Venus, cei doi preşedinţi preoţi erau mai puţin zâmbitori.

— Domnul a dat, Domnul a luat!.. a încercat să se resemneze Părintele Cociuban.

— Chiar aşa el... a convenit părintele Curea Numai că a dat.. domnul Petea şi a cam luat d. Munteanu... De astă dată însă, a luat cam multe...

— Dacă sântem doi preoţi în conducere..

Ei şi?.. Ce e, dacă sântem doi?..

— Ne anihilăm trecerea pe care o avem fiecare în parte pe lângă Domnul!... a zâmbit, de astă dată resemnat, părintele Cociuban..

Castor

Matchul Venus-Victoria

Munteanu II degajează cu pumnul sub privirile lui Petea Vâlcov şi Niculescu

După formidabila ispravă a lui Sefton

In curând 4 m. 50 la săritura cu prăjina

Am relatat în numărul nostru de eri isprava, aproape de necrezut, a studentului american Bill Sefton care la Los Angeles a trecut 4 m. 48 la săritura cu prăjina.

Ora târzie când am primit laconica telegramă care anunţă evenimentul, nu ne-a permis să insistăm asupra acestei isprăvi.

LA BUDAPESTA, ACUM DOI ANI SEFTON NE ANTICIPA FAIMOASA LUI ISPRAVA

Pe uriaşul atlet californian l-am văzut prima dată la Budapesta, cu ocazia matchului neoficial: St. Unite-Europa-Japonia, disputat după jocurile mondiale universitare.

După desfăşurarea concursului, la care Sefton reuşise să treacă uşor 4 m. 35, atleţii americani sub conducerea lui Ferris şi încurajaţi de reprezentanţii presei, s'au strâns la Dunapalota. Acolo, prin amabilitatea corespondentului ziarului „L'Auto", am putut sta de vorbă cu Sefton.

Studentul american era necăjit că nu reuşise să treacă 4 m. 40 care pe acea vreme ar fi constituit un record mondial.

„Nu disperez, căci recordman mondial tot voi reuşi să ajung, cu o performanţă care astăzi pare imposibilă dar care peste câţiva ani va fi normală. 4 m. 50 este visul meu şi sper să-l realizez".

După cum s'a putut constata, Bill Sefton şi-a împlinit visul. El a ajuns recordman mondial cu o performanţă care se apropie de 4 m. 50.

CINE ESTE BILL SEFTON

Bill Sefton este unul din cei mai autentici produşi ai atletismului californian. Alături de colegul său de facultate şi club, Meadows, a reprezentat America la jocurile olympice, unde s'a clasat al treilea, după o luptă care a durat cinci ore! Sefton, în anul 1936, a fost al patrulea săritor din lume, cu 4 m. 35.

Recordul lui de 4 m. 48 ameliorează cu cinci centimetri performanţa lui Varoff: 4 m. 43, stabilită la Pittzburg, în 4 Iulie 1936.